

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. ***** 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *** II-РИ СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря П.Х.Д.
като разгледа докладваното от Елена Ив. Стоилова Гражданско дело № 20213130101538 по описа за 2021 година

Делото е образувано от М. ИВ. АТ. ЕГН ***** гр. ***** община ***** област ***** ул. “*****“ № 6 срещу Д. ОРЛ. К., ЕГН *****, гр. ***** кв. „*****“, ул. “***** № 12.

Твърди се, че страните живели на семейни начала повече от 10 години, като от връзката им се родили децата И.М.И. роден на *****, ЕГН *****, Т.М.И., роден на *****г. ЕГН ***** и Р.М.И., роден на *****г., ЕГН - *****.

Ищецът твърди, че заминал за ***** за да работи и издържа децата и съпругата си, както и да се поддържа домакинството във вид нормален за отглеждането на децата. Той се завръщал на всеки три месеца, за да участва пряко в грижата за децата и семейството си.

Ищецът твърди, че закупил къща, в която се настанили да живеят заедно със семейството си. Ответницата не била работила през съвместното им съжителство.

Ищецът твърди, че преди повече от три години ответницата напуснала семейството си безпричинно, като оттогава не била търсила контакт с ищеца и с децата. Твърди, че един ден майка му му се обадила и казала, че баба на Д. дошла с такси и я отвела, като ответницата оставила малкия им син Р. без придружител на улицата. Една съседка видяла, че Р. е сам и плаче и извикала майката на ищеца, която прибрала детето. Ищецът разбрал, че ответницата била омъжена от баба си за някакъв възрастен човек и е напуснала страната.

Ищецът твърди, че той полага грижи за децата си подпомаган от майка си. Работел понякога в **** Твърди, че децата му са силно привързани към него. Ответницата не проявявала интерес към тяхното психо-физическо развитие на децата.

Иска се постановяване на решение, с което на основание чл.132, ал. 1, т.2 от СК да бъде лишена Д. ОРЛ. К. ЕГН ***** от родителски права спрямо децата И.М.И. ЕГН *****, Т.М.И., ЕГН ***** и Р.М.И., ЕГН *****, което решение да бъде изпратено на общината по постоянен адрес на ответницата за вписване по реда на чл. 136 от СК.

Иска се осъждане на ответницата да заплаща издръжка в размер на 180 лева месечно

за всяко от децата чрез баща им като родител, считано от датата на завеждане на исковата молба, платима до пето число на месеца, за който се дължи, ведно със законна лихва за всеки ден от просрочието и да бъде допуснато предварително изпълнение на задължението за издръжка.

Иска се осъждане на ответницата да заплати на децата издръжка за минало време, а именно от 01.10.2020г. до 01.11.2021г. в размер на 180 лева месечно за всяко от децата.

Иска се да бъде определен режим на лични отношения между майката и децата - всяка втора и четвърта събота от 10.00 сутринта до 18.00 часа вечерта, както и 20 дни през лятната ваканция, когато бащата не ползва платен годишен отпуск.

В срока по чл. 131 ГПК, не е постъпил писмен отговор от отвеника

В съдебно заседание ищеца не се явява чрез процесуалния си представител пледира за уважаване на предявените искове. Ответницата не се явява и представлява. Представителят на РП ***** ТО **** моли за уважаване на предявения иск за лишаване от родителски права, да се определи режим на личен контакт между майката и децата, който да се осъществява в присъствието на родителя или социален работник, да се присъди издръжка в полза на децата в минимален размер.

От събраните по делото доказателства се установява следното:

Удостоверение за раждане № ПР-Р 08*****/15.12.2008г. издадено въз основа на Акт за раждане № *****/15.12.2008г.; Удостоверение за раждане № *****/31.12.2012г. издадено въз основа на Акт за раждане № *****/31.12.2012г. ; Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане № *****/23.05.2017г. се установява, че децата И.М.И. роден на *****, Т.М.И., роден на *****г. и Р.М.И., роден на *****г. са с родители Д. ОРЛ. К. и М. ИВ. АТ..

От Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 79, 2 том I, рег. № 883, дело № 74 от 2020г. се установява, че на 15.06.2020г. ищецът М.А. е придобил чрез покупко-продажба собствеността върху жилище с площ от 44.16 кв.м., на ет.1, находящ се в гр.***** ул.***** № 47.

От Служебна бележка № 85/19.10.2021г. от СОУ "*****-*****"; Служебна бележка № 83/19.10.2021г. от СОУ "*****-*****"; Служебна бележка с изх. № 11/20.10.2021г. от ДГ "*****" се установява, че детето И.И. е записан в 7а клас в СОУ "*****", детето Т. И.в е записан в 3а клас СОУ "*****", детето Р. К. посещава редовно втора група в ДГ "*****".

От Епикриза от Детско отделение на И.М.И. от 09.07.2021г. се установява, че детето И.И. е бил хоспитализиран в МБАЛ „*****а-*****“ ЕООД на 04.07.2021г. и е бил изписан на 09.07.2021г. с диагноза остър бронхит.

От социалния доклад се установява, че децата са в добро здравословно състояние, не са освидетелствани с ЕР на ТЕЛК, у тях не са налице поведенчески и емоционални отклонения. Децата са отглеждани от баща им, който е подпомаган от родителите си. Нуждите на децата от облекло, играчки, достъп до образование и здравеопазване са осигурени, децата се чувстват обичани и обгрижвани от близките си.

Дома, който обитават децата е в добро състояние, хигиенно-битовите условия са добри и подходящи за отглеждането на деца, за тях има самостоятелна стая.

Ищецът работи в *****в строителството и се прибира при децата на 2-3 месеца, той им изпращал по 1000 евро месечно. Децата имат силна емоционална връзка по между си и с обгрижващите ги. И. е ученик в 7-ми клас в СОУ "*****" гр.***** Т. е ученик в 3-ти клас в същото училище, а Р. посещава ДГ „*****“. Децата споделили, че майка им не ги е търсила и не знаят къде се намира тя.

От показанията на св.А.а и св.Ч., които съдят кредитира като еднопосочни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че майката на децата е напуснала общия им дом преди три години, изоставяйки сина си Р. на улицата. От

тогава майката не е търсила децата си, не се е интересувала от тях, не им е изпращала никакви пари и подаръци. Децата Р. и Т. не питали за майка си, а Р. питал за нея до преди 1 година, тъгувал, но вече и той не се интересувал от нея. Родителите на децата не поддържали контакти по между си. За децата се грижел основно баща им, който работил в ****в строителството като два месеца бил в **** два месеца бил в *** Бащата бил подпомаган в грижите си за децата от родителите си. Къщата, в която живеели децата, баща им и родителите му била собственост на ищеца. Децата били силно привързани към баща си и когато той бил в ****разговаряли всяка вечер с него. Бащата се грижел добре за синовете си, ходил на родителски срещи, поддържал връзка с учителите на децата, помагал им в уроците, когато боледували той или майка му св.А.а ги водили на лекар. Дядото на децата по бащина линия подпомагал финансово тяхната издръжка. Св.А.а чула, че майката на децата се омъжила първо в ****, после заминала за ****

С оглед на установената фактическа обстановка съда прави следните правни изводи:

Предявен е конститутивен иск с правното основание чл. 132, ал.1, т.2 от СК – за лишаване от родителски права на ответницата поради трайно безпричинно неполагане на грижи и незаплащане на издръжка на децата си И.М.И. ЕГН *****, Т.М.И., ЕГН ***** и Р.М.И., ЕГН *****.

Иск по чл.134, т.1 СК за осъждане на ответницата да заплаща издръжка в размер на по 180 лева месечно за всяко от децата чрез баща им, считано от датата на завеждане на исковата молба, платима до пето число на месеца, за който се дължи, ведно със законна лихва за всеки ден от просрочието.

Иск по чл.149 СК за осъждане на ответницата да заплати на децата си издръжка за минало време, а именно от 01.10.2020г. до 01.11.2021г. в размер на 180 лева месечно за всяко от децата.

Ищецът носи доказателствената тежест да докаже, че с ответницата са живели на семейни начала повече от 10 години, че имат общи деца И.М.И. ЕГН *****, Т.М.И., ЕГН ***** и Р.М.И., ЕГН *****, че ответницата е напуснала семейството си през 2018г., къде и с кого живеят децата, кой полага грижи за тях, отношенията между децата и родителите му, липсата на интерес на майката спрямо децата си.

Ответницата предвид липсата на твърдени факти и обстоятелства по делото няма доказателствена тежест.

Детето е от кръга на лицата, за които законодателят е предвидил специална закрила и във всички производства, с които се засягат неговите права и законни интереси съдът служебно търси осигуряването им по най-добрия начин/чл. 1, ал. 4 от Закона за закрила на детето/. Според чл. 27, т. 2, чл. 18 и чл. 3 от Конвенция за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана с решение на ВНС от 11.04.1991 г./ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., в сила от 03.07.1991 г./, се вменява на родителя/родителите или другите лица, отговорни за детето, първостепенна отговорност да осигурят в рамките на своите способности и финансови възможности условията за живот, необходими за развитието на детето. Висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата. Висшите интереси на детето са основна грижа на родителите. В този аспект е актуално и Постановление № 1 от 12.11.1974 г. по гр. д. № 3/1974 г. на Пленума на Върховния съд на РБ, с което са дадени разяснения, че конкретното съдържание на мерките за лични отношения между родителя и детето е въпрос на целесъобразност и зависи от конкретния случай. Критерий е интересът на детето, който е обективна категория.

От събраните по делото доказателства се установи, че

е налице предвиденото от законодателя трайно неполагане на грижи и недаване на издръжка от страна на ответницата за период от 3 години. Този период се определя от настоящият състав като траен. Съдът взема предвид обстоятелството, че ответницата е изоставила децата си, когато И. е бил на около 11г., Т. е бил на около 7 години, а Р. е бил на около две години и тя го е изоставила на улицата. Децата са имали нужда от обичта и грижата на майка си, особено детето Р., който е бил на две години и тъгувал за майка си и е питал за нея за период от около две години след като тя си е тръгнала. След като майката е напуснала дома и децата си тя е прекъснала всякаква връзка с тях, не се е интересувала от децата си, не е търсила контакт с тях, не им е изпращала издръжка и подаръци. Постепенно видно от показанията на св.А.а и св.Ч. и децата са загубили интерес към майка си, поради което е прекъсната освен физическата и емоционалната връзка между децата и майката. Неглижирайки по този начин децата си и неизпълнявайки родителските си задължения, майката е изгубила своята родителска роля в живота на децата си. Те не я търсят, не се интересуват от нея и са отдали своята емоционална привързаност изцяло на баща си и родителите му, които се грижат за тях.

Горепосоченото поведение на майката обосновава наличие на предпоставките за лишаването ѝ от родителски права спрямо децата ѝ И., Т. и Р. на основание чл.132, ал.1, т.2 от СК съответно за основателността на предявения иск.

През този тригодишен период на negliжиране на родителските задължения от страна на майката, бащата е осигурявал грижата за децата си с помощта на родителите си. Видно от изготвения социален доклад по делото и от показанията на св.А.а и св.Ч. се установява, че между бащата и децата съществуват отношения на привързаност, любов и уважение. Бащата се интересува от децата си, когато е в ***се грижи преимуществено за тях, помага им в учението, поддържа контакт с учителите им, участва в родителски срещи, води ги на лекар при необходимост от това. Поради това в интерес на децата е те да останат в дома на баща си и той да продължи да се грижи за тях.

На основание чл. 134, т. 2 СК съдът следва да определи режим на лични отношения между майката и децата, през който в случай, че тя реши може да възобнови отношенията си с тях, което според съда би оказало положително въздействие върху развитието им. Съдът намира за подходящ следния режим на личен контакт: всяка първа и трета събота от месеца, от 10:00 часа до 17:00 часа. В случая не е необходимо този режим да бъде осъществяван в присъствието на другия родител или социален работник, тъй като макар за периода от 3

години да липсват отношения между майката и децата по делото не се събраха доказателства децата да изпитват нежелание да се видят с майка си, нито се доказва тя да им оказва вредно въздействие по отношение на здравето, възпитанието и развитието им.

На основание чл.134, т.1 от СК съдът е длъжен, дори и да няма такова искане служебно да присъди издръжка на детето, ако няма определена такава.

Задължението за издържане на дете до навършване на пълнолетие възниква за родителите с факта на раждането му, като съгласно чл. 143 ал. 2 СК те дължат издръжка независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. На основание чл.142, ал.2 от СК минималният размер на издръжката е в размер на $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата за страната, определена с Постановление № 331 от 26.11.2020г. за определяне размера на минималната работна заплата за страната в размер на 650 лева от 01.01.2021г.. Все още не е влязло в сила Постановление за определяне на размер на минимална работна заплата за 2022г., но тъй като предстои да бъде определена такава от м.април 2022г. в размер на 710 лева съдът намира, че в интерес на децата е да съобрази този нов размер на минималната работна заплата при определяне на издръжката им. Според това минималния размер на издръжка е в размер на 177.80 лева.

От събраните по делото доказателства се установи, че от 2019г. бащата е поел изцяло финансовата издръжка на децата си. Ответницата е в трудоспособна възраст и като родител е длъжна да заплаща издръжка на децата си, независимо от доходите си.

За определяне размера на издръжката меродавни са нуждите на детето и възрастта му като детето И. е на 13 години, Т. е на 9 години, а Р. е на почти 5 години. И. и Т. са записани и посещават съответно 7-ми и 3-ти клас, а Р. е записана във втора група на детска градина. Това обуславя повишена нуждата от разходи за облекло, обувки, храна, учебни пособия. Предвид гореизложеното съдът намира, че всяко едно от децата имат нужда от издръжка в общ размер на по 360 лева, които следва да бъдат разпределени между техните родители поравно, поради липсата на доказателства за доходите им. Предвид това майката следва да заплаща на всяко едно от децата си издръжка в размер на 180 лева месечно, считано от датата на завеждане на исковата молба – 16.11.2021г., платима до пето число на месеца, за който се дължи, ведно със законна лихва за всеки ден от просрочието.

Предвид, че по делото се доказва, че за период от 3 години бащата изцяло е поел издръжката за децата си, а майката не е плащала такава предявеният иск по чл.149 СК за осъждане на ответницата да заплати на децата си издръжка за минало време от 01.10.2020г. до 01.11.2021г. в размер на по 180 лева месечно или в размер на по 2160 лева за всяко от децата следва да бъде уважен.

Ищецът не е претендирал разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Ответницата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на ПРС държавна такса по присъдените издръжки в размер на общо 864 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Провадийският районен съд

РЕШИ:

ЛИШАВА Д. ОРЛ. К., ЕГН *****, гр. ***** кв. „****“, ул. „*****“ № 12 от родителските права по отношение на децата си И.М.И. ЕГН *****, Т.М.И. ЕГН ***** и Р.М.И. ЕГН *****, на основание чл.132, ал. 1, т. 2 от СК.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения между децата И.М.И. ЕГН *****, Т.М.И. ЕГН ***** и Р.М.И. ЕГН ***** и майка им Д. ОРЛ. К., ЕГН ***** всяка първа и трета събота от месеца, от 10:00 часа до 17:00 часа, на основание чл. 134, т. 2 СК.

ОСЪЖДА Д. ОРЛ. К., ЕГН *****, гр. ***** кв. „****“, ул. „*****“ № 12 **ДА ЗАПЛАЩА** на децата си И.М.И. ЕГН *****, Т.М.И. ЕГН ***** и Р.М.И. ЕГН ***** чрез техния баща и законен представител М. ИВ. АТ. ЕГН ***** гр. ***** община ***** област ***** ул. „*****“ № 6 месечна издръжка в размер на по 180 лева за всяко едно от децата считано от датата на завеждане на исковата молба – 16.11.2021г., платима до пето число на месеца, за който се дължи, ведно със законна лихва за всеки ден от просрочието, до настъпване на законно основание за изменение или прекратяване, на основание чл.134, т.1 от СК.

ОСЪЖДА Д. ОРЛ. К., ЕГН *****, гр. ***** кв. „****“, ул. „*****“ № 12 **ДА ЗАПЛАТИ** на децата си И.М.И. ЕГН *****, Т.М.И. ЕГН ***** и Р.М.И. ЕГН ***** чрез техния баща и законен представител М. ИВ. АТ. ЕГН ***** гр. ***** община ***** област ***** ул. „*****“ № 6 издръжка за минало време за периода от 01.10.2020г. до 01.11.2021г. в размер на по 180 лева месечно за всяко едно от децата или в размер на по 2160 лева за целия период за всяко от децата, **на основание чл.149 от СК.**

ОСЪЖДА Д. ОРЛ. К., ЕГН *****, гр. ***** кв. „****“, ул. „*****“ № 12 да заплати на Районен съд гр.***** държавна такса по присъдените издръжка в размер на общо 864 лв., на основание чл.78, ал.6 вр. с ал.1 от ГПК.

Да се изпрати препис от решението на общината по постоянния адрес на ответницата Д. ОРЛ. К., ЕГН ***** за вписване на лишаването от родителски права.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред *** окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – **:** _____